

ת"פ (חיפה) 39116-11-21 - מדינת ישראל נ' עלא מרעי

ת"פ (חיפה) 39116-11-21 - מדינת ישראל נ' עלא מרעי שלום חיפה

ת"פ (חיפה) 39116-11-21

מדינת ישראל

נגד

עלא מרעי

בית משפט השלום בחיפה

[25.06.2024]

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

גזר דין

הנאשם הודה בעובדות כתב אישום המתוקן (טע/1) והורשע בביצוע עבירה של התפרצות לעסק בכוונה לגנוב בניגוד לסעיף 407(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

עובדות כתב אישום המתוקן בתמצית:

בתאריך 15.4.20 הגיע הנאשם למחסן של בית עסק "מרכז האינסטלציה" הנמצא ברח' הרצל 74 בחיפה ופרץ לתוכו בכך ששבר את דלת המחסן שהייתה סגורה אותה עת, בעזרת מוט ברזל שהיה מצוי במקום. הנאשם נכנס לתוך המחסן ונשא ונטל כלי עבודה, ארגזי כלים, עגלת משא, מגרפה וכן עטי חפירה בשווי כולל של כ- 2000 ₪. הנאשם יצא מהמחסן כאשר הרכוש באמתחתו.

במקביל הבחינו השוטרים בנאשם עם הרכוש ושאלו למעשיו וזהותו. בתגובה לכך התייצג הנאשם בפני שוטר בשם אחר ומסר כי הוא עובד של בעל העסק. במעמד החיפוש נמצא על גופתו של הנאשם סכין. בהמשך הגיע למקום אחר, פגש בנאשם והשוטרים והפריע במעצרו של הנאשם.

תסקירי שירות המבחן:

לפי תסקיר שירות המבחן שנערך בתאריך 29.1.24 עולה כי הנאשם גדל בנסיבות חיים מורכבות.

בתסקיר צוין כי הנאשם ניסה לנהל אורח חיים תעסוקתי יציב, אך לאחר שנפצע במסגרת העבודה בשנת 2017 ועל רקע מגפת הקורונה חלה הידרדרות במצבו של הנאשם והוא התקשה לנהל אורח חיים תעסוקתי יציב, שגרר צבירות חובות וקושי בהתנהלות כלכלית תקנה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מביע הכרה ראשונית לבעייתיות בהתנהלותו וכן לתלות שפיתח בסמים, אם כי הוא נעדר כוחות להירתם להליך טיפולי כפי שניתן לראות בתוצאות בדיקות שתן שהראו שימוש בסמים, ולשתף פעולה עם גורמי הרווחה.

שירות המבחן העריך כי ללא טיפול אינטנסיבי וממושך קיים סיכון משמעותי להישנות התנהגות דומה בעתיד. שירות המבחן התרשם כי בהתייחס לביצוע העבירה הנאשם מתקשה לקחת אחריות על מעשיו ותולה את נסיבות ביצועה על גורמים חיצוניים לו אשר כוללים את מצוקתו הכלכלית.

לאור תוצאות בדיקת השתן אשר העידה על שימוש בסמים ועל רקע חוסר שיתוף פעולה של הנאשם עם שירות המבחן וההתרשמות כי הנאשם מתקשה לגייס כוחות על מנת להשתלב בטיפול לא ניתנה בעניינו המלצה טיפולית. לבקשת הנאשם הוא הופנה לקבלת תסקיר משלים. ממסמך שהוגש מטעם שירות המבחן בתאריך 10.3.24 עלה כי שירות המבחן ניסה ליצור קשר טלפוני עם הנאשם על מנת להזמין לפגישה, אך הנאשם לא ענה לטלפון הנייד ולכן שירות המבחן יצר קשר עם אשת הנאשם, והודיע לה על מועד הפגישה. כך גם הודיע שירות המבחן לב"כ הנאשם על מועד הפגישה. חרף זאת, הנאשם לא הגיע לפגישה שנקבעה, לא הודיע על אי-הגעתו ולא יצר קשר עם שירות המבחן.

בתאריך 19.3.24 הנאשם ביקש לתת לו הזדמנות נוספת להגיע לשירות המבחן וטען כי לא הגיע לפגישה עקב מחלת בתו.

בתאריך 21.5.24 הוגש תסקיר משלים מטעם שירות המבחן ממנו עלה כי הנאשם על אף הבעת רצון מילולי להשתלב בטיפול במסגרת שירות המבחן, מסר שתי בדיקות שתן, כאשר באחת מהן התגלו שרידי קוקאין, ומאז לא יצר קשר עם שירות המבחן. עו"ס המשפחה עדכנה את שירות המבחן כי הנאשם נעצר בגין עבירות רכוש נוספות, וכי לאחר מכן שוחרר למעצר בית לאחר שהוגש נגדו כתב אישום נוסף. שירות המבחן ניסה ליצור קשר עם הנאשם, אך ללא הצלחה. משכך נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם תוך הדגשה כי קיים סיכון גבוה להישנות ביצוע עבירות בעתיד והתרשמות מדלות כוחות אצל הנאשם להתגייס להליך שיקומי בעת הנוכחית. ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה הגיש גיליון הרשעות קודמות של הנאשם (טע/2) הכולל שתי הרשעות, המאוחרות לביצוע העבירה נשוא תיק שבפניי.

טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה טען בטיעונו בכתב (טע/1) ובעל פה, כי הנאשם במעשיו פגע בערכים החברתיים המוגנים שעניינם הגנה על קניינו של הפרט, בטחונו ופרטיותו.

ב"כ המאשימה ביקש לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל והפנה למדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ב"כ המאשימה הפנה לתסקיר שירות המבחן לפיו קיים סיכון גבוה להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד, והעדר המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, בין היתר לאור המשך שימוש בסמים.

ב"כ המאשימה הוסיף וטען כי לחובת הנאשם שתי הרשעות שניתנו נגדו לאחר ביצוע המעשים המיוחסים לו בתיק דנן, הרשעה אחת בגין 10 תיקי התפרצות לעסקים בגין נדון הנאשם בתאריך 29.11.22 ל-15 חודשי מאסר בפועל, והרשעה נוספת בגין עבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית משנת 2020.

לאור האמור, ביקש ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם מאסר בפועל ברף התחתון של המתחם לו עתר, שלא יפחת משישה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

ב"כ הנאשם טענה כי מדובר באירוע שהתרחש בשנת 2020, כאשר חלפו למעלה מ-4 שנים מאז ביצוע העבירה.

ב"כ הנאשם הוסיפה וטענה כי מדובר בפריצה למחסן, ולא לבית עסק שבו יש רכוש יקר, כאשר שווי כל הרכוש שנגנב היה כ-2,000 ₪ והוא הוחזר במלואו לבעל העסק.

ב"כ הנאשם טענה כי מתחם העונש ההולם יכול להסתיים בחודשים ספורים של מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, נטען כי הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן וחסך מזמנו של בית המשפט, כאשר נכון למועד ביצוע העבירה לא היה לנאשם עבר פלילי.

עוד נטען כי הנאשם כבן 39, נשוי לאישה שאינה מחזיקה בתעודת זהות ישראלית, יש לו ארבעה ילדים קטינים ועול פרנסת המשפחה על כתפיו, כאשר מצבה הכלכלי של המשפחה קשה.

ב"כ הנאשם הוסיפה וטענה כי בשנת 2017 נפגע הנאשם בתאונת עבודה, הוא בעל נכות של 15% ומקבל קצבת הבטחת הכנסה.

עוד נטען, כי בתקופת המאסר של הנאשם בגין הרשעה בביצוע עבירות מאוחרות לתיק דנן, הנאשם החל לעבור טיפול בבית כלא "חרמון" שהופסק באמצע, מאחר ועבר למקום מאסר אחר. כן נטען כי הנאשם הפסיק להשתמש בסמים. עוד נטען, כי אי ההתייצבות האחרונה של הנאשם בשירות המבחן נבעה ממעצר הבית שבו הוא נתון גם כיום. נוכח נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם, עתרה ב"כ הנאשם, להטיל על הנאשם ענישה צופה פני עתיד. עוד עתרה ב"כ הנאשם לא להטיל על הנאשם תשלום פיצוי למתלון משכל הרכוש הוחזר לו.

דברי הנאשם:

הנאשם התנצל על מעשיו וביקש את רחמי בית המשפט.

דיון והכרעה:

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שביושמו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו מעבירת ההתפרצות לבית העסק וגניבה ממנו, הינם זכותו של הפרט לשמירה על קניינו ובטחונו.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה:

מדובר בביצוע עבירה לאחר תכנון, הגם שלא מדובר בביצוע עבירה מתוככמת, כאשר ההתפרצות בוצעה באמצעות לום אותו מצא הנאשם במקום. גם לאחר ההתפרצות, כאשר הנאשם נעצר עם הרכוש הגנוב על ידי המשטרה, הוא ניסה להטעות את השוטרים ולהציג את עצמו בשם אחר וטען כי הוא עובד המקום.

הנאשם גנב כלי עבודה מהמחסן בשווי של 2,000 ₪, הגם שהרכוש הוחזר לאחר שהנאשם נעצר בסמוך למקום ההתפרצות. בנוסף נגרם נזק לדלת המחסן, אותו שבר הנאשם באמצעות לום על מנת להתפרץ פנימה.

כך גם לא ניתן להתעלם מהנזקים העקיפים הנגרמים לכלל הציבור כתוצאה מעבירת ההתפרצות, כאשר עקב התדירות והקלות של ביצוע עבירות מסוג זה, יש צורך במיגון נוסף של בתי עסק והדבר מביא להתייקרות של פרמיות הביטוח.

נוכח נסיבות ביצוע העבירה, כפי שסקרתי לעיל, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית.

מדיניות הענישה הנהוגה:

· בעפ"ג 54218-01-14 נ' מדינת ישראל (11.3.14) הורשע המערער בעבירת התפרצות בצוותא לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה בכך שפרץ לבית ספר יסודי בלילה וגנב מחשבים וציוד נוסף. מתחם הענישה שנקבע בבית משפט השלום נע בין 6 ובין 30 חודשי מאסר בפועל, ועל המערער נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של המערער והעמידו על 6 חודשי מאסר בפועל, בשים לב לעברו הפלילי הנקי.

· בעפ"ג (מח' מרכז) 45586-02-14 טרנוב נ' מדינת ישראל (13.5.14), התקבל ערעורו של נאשם, שהורשע בהתפרצות למשרדי חברה והחזקת סם לשימוש עצמי. הנאשם התפרץ לחברה בשעות היום, כאשר עובדי החברה נכחו במשרד. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירת ההתפרצות לבניין שאינו דירת מגורים בנסיבות המקרה הינו החל מ-6 חודשי מאסר בפועל, ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נידון לשנתיים מאסר בפועל, כולל הפעלה של שנת מאסר על תנאי, שהייתה תלויה ועומדת נגדו, לצד עונשים נלווים. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של המערער, והוא נידון ל-18 חודשי מאסר בפועל, כולל הפעלת המאסר על תנאי, בשים לב למצבו הבריאותי.

· בעפ"ג 17761-02-18 אבו סינינה נ' מדינת ישראל (27.1.19) המערער הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של התפרצות לבניין שאינו מקום מגורים וביצוע גניבה לפי סעיף 407(ב) וסעיף 29 לחוק העונשין, ובעבירה של שינוי זהות של רכב לפי סעיף 413ט לחוק העונשין. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בגין מעשיו של המערער נע בין 9 ל-18 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי לנפגע העבירה בסך 12,000 ₪. ערעור על גזר הדין נדחה, אך נקבע כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם למעשיו של המערער עומד על מאסר בפועל של מספר חודשים.

· בת"פ (נתניה) 59631-12-13 מדינת ישראל נ' גויטע (3.5.15) הנאשם הורשע בביצוע עבירה של התפרצות לבית עסק וגניבה. הנאשם התפרץ לבית עסק לזכויות ונטל ממנו כלי עבודה בשווי 5,000 ₪. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ובין 18 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלה 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל והופעל עונש מאסר המותנה, בן 6 חודשים במצטבר, כך שסך הכל הוטל על הנאשם לרצות עונש של 18 חודשי מאסר בפועל. עוד הוטלה על הנאשם עונש מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

· בת"פ 29022-09-14 (י-ם) מ"י נ' גוזלן (19.3.15), נדון עניינו של נאשם אשר התפרץ לחנות בתחנת דלק. הנאשם גנב מחנות כעשרים קופסאות סיגריות, ארטיקים, פנסים ושוקולדים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע ממספר חודשים בודדים של מאסר בפועל ועד 15 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, שביצע את העבירה כאשר מאסר מותנה תלוי ועומד כנגדו, הוטל עונש של 8 חודשי מאסר בפועל וכן הופעלו מאסרים מותנים באופן שהעונש הכולל הועמד על 14 חודשי מאסר בפועל.

· בת"פ 17282-03-21 מדינת ישראל נ' רפי בן חיון (12.9.21) הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה בכך שגנב ממחסן שואב דייסון בשווי 1,800 ₪. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין תקופת מאסר קצרה ועד 12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 3 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר מותנה במצטרב כך שעל הנאשם נגזר לרצות 9 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית.

· בת.פ. 38584-09-14 מ"י נ' זידאן (6.1.15) הנאשם הורשע, לאחר הודאתו, בביצוע עבירות של פריצה והחזקת מכשירי פריצה בכך שניפץ זכוכית דוכן מפעל הפיס באמצעות מברג, נכנס לדוכן, גנב מתוכו כסף מזומן, שני שלטים וקופת צדקה ובהמשך נעצר על ידי שוטרים כשבחזקתו חלק מהרכוש שגנב וכלי פריצה. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם מאסר בפועל למשך 10 חודשים. בנוסף, הופעל מאסר על תנאי בן 10 חודשים במצטרב וכן מאסר על תנאי בן 4 חודשים בחופף, כך שסך הכל על הנאשם נגזר לרצות 20 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

· בת"פ 45020-04-23 מדינת ישראל נ' גורבאן (29.5.23) הנאשם הורשע בעבירות של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה והיזק לרכוש במזיד. הנאשם קפץ מעל שער כניסה לבית העסק אשר היה נעול, ניגש למחסן שהיה נעול, ניסה לפתוח אותו ללא הצלחה ומשכך נטל הנאשם מטף כיבוי שהיה בסמוך ובאמצעותו היכה במנעול המחסן עד שנשבר. בהמשך, נכנס הנאשם למחסן, נטל 3 ארגזי משקה ועזב את המקום עם הרכוש הגנוב. נקבע מתחם ענישה שנע בין 3 ל-12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 5 חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר על תנאי חלקו במצטרב וחלקו חופף כך שסה"כ על הנאשם לרצות 8 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, כפי שפירטתי לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית.

לא מצאתי בעניינו של הנאשם כי קיימים נימוקים המצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא ואקבע את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

הנאשם כבן 39, הודה לאחר שכתב האישום תוקן בעניינו, נטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה וחסך מזמנו השיפוטי של בית המשפט.

בעת ביצוע העבירה לחובתו של הנאשם לא היה עבר פלילי, אך כעת עולה מגיליון הרשעות קודמות כי הוא הספיק לצבור שתי הרשעות מאוחרות, כאשר אחת מהן היא בגין ביצוע 10 עבירות של התפרצויות לבית עסק בגינה נידון למאסר בפועל לתקופה לא קצרה.

הנאשם הופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן אשר התרשם כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות על מעשיו ותולה את נסיבות ביצוע העבירה על גורמים חיצוניים אשר כוללים את מצוקתו הכלכלית. בנוסף, בבדיקת שתי הרשעות הנאשם במסגרת שירות המבחן עלה כי הוא עושה שימוש בסמים. הנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן באופן מלא וההתרשמות הייתה כי הוא מתקשה לגייס כוחות על מנת להשתלב בטיפול. שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון גבוה להישנות עבירות דומות בעתיד ונמנע ממתן המלצה טיפולית בעניינו.

אציין, כי שקלתי להפנות את הנאשם לקבלת חוות דעת ממונה על עבודות השירות, אך נוכח הסיכון הנשקף ממנו והעובדה כי הנאשם בחר שלא לשיתף פעולה עם שירות המבחן חרף מספר הזדמנויות שניתנו לו והעובדה כי כיום נמצא במעצר בית בגין עבירה נוספת דומה, לא מצאתי כי ענישה בדרך של עבודות שירות יש בה כדי להלום את הסיכון הנשקף מהנאשם לציבור.

לאחר ששקלתי את מכלול הנתונים, אני גוזרת את דינו של הנאשם, כדלהלן:

1. מאסר בפועל בן 6 חודשים.
2. מאסר על תנאי בן 5 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת רכוש מסוג פשע, ויורשע בגינה.
3. מאסר על תנאי בן 3 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת רכוש מסוג עוון, ויורשע בגינה.

בשים לב לעובדה כי הרכוש הגנוב הוחזר למתלונן, ונוכח מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם לא מצאתי להשית עליו עונש של פיצוי או קנס.

אני מעכבת ביצוע רכיב של מאסר בפועל ב- 45 יום על מנת לאפשר לנאשם לעשות מיון מוקדם בשב"ס.

על הנאשם להתייצב לריצוי מאסר בפועל בתאריך 8.8.24 בשעה 9:00 בבית מעצר קישון.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, י"ט סיוון תשפ"ד, 25 יוני 2024, במעמד הצדדים.